

ter, som skal nå til enighed. Og det er ligeledes uforståeligt, at han som personalechef slet ikke har øje for konsekvenserne for arbejdsmiljøet. Hvis der skabes et klima omkring overenskomstforhandlingerne, som ødelægger lærernes aktive og engagerede medvirken i skoleudviklingen, vil det være ulykkeligt for alle parter.

Danmarks Lærerforening vil arbejde for en forhandlingsløsning, der tager udgangspunkt i kravene til folkeskolens virksomhed og i de ændringer, der er sket i undervisningens organisering. Hvis disse intentioner skal lykkes er der brug for et konstruktivt med- og modspil og ikke for markeringer, som skader forhandlingsklimaet og mulighederne for at nå frem til et resultat, som begge parter kan godkende.

Af Lea Flarup, socialudvalgsformand (V) i Fjends Kommune

Samarbejde kræver tid

Det var så uheldigt, at den nuværende tjenestetidsaftale for folkeskolelærerne blev forhandlet på plads et år inden, den nuværende folkeskolelov blev indført (1994).

De krav, som folkeskoleloven stiller til lærerne om undervisningsdifferentiering, kunne man derfor af gode grunde ikke forholde sig til, da man indførte U- F- og Ø-tid.

Man kunne have forventet, at der hurtigst muligt var blevet rettet op på denne manglende synkronisering imellem lærernes tjenestetidsaftale og folkeskoleloven, men indtil videre er det ikke sket.

Man må derfor håbe, at overenskomstforhandlingerne imellem Danmarks Lærerforening og Kommunernes Landsforening vil munde ud i, at lærerne fremover i højere grad vil få mulighed for at kunne henføre en del af det vigtige skole-hjem samarbejde til forberedelsestiden. Ifølge folkeskoleloven skal der tages udgangspunkt i hver enkelt elevs behov og forudsætninger, og hver enkelt elev skal løbende evalueres i forhold til de mål, som læreren og eleven har sat sig. Det er derfor nødvendigt med en tæt kon-

takt til forældrene som et led i lærernes forbedrelse.

I den forbindelse har der, som beskrevet her i bladet af Mai-Britt Herløv Petersen, indsneget sig et nyt begreb i debatten om udviklingen af folkeskolen: "Pædagogisk benchmarking". Den adskiller sig fra økonomisk benchmarking ved at sammenligne de bløde værdier i skolens kerneydelse: undervisningen.

Pædagogisk benchmarking handler altså ikke om ressourcefordelingen, lærernes arbejdstid, bygningsvedligeholdelse o.s.v. Men om erfaringsudveksling blandt lærere.

Det er velgørende, hvis der fremover vil blive fokuseret mere på det, lærerne er uddannet til: undervisningen. Og en sjældenhed, at man kan give så stort et område som folkeskolen et serviceløft, uden at der er behov for tilførsel af flere ressourcer.

Af Harald Kjøller, borgmester i Allinge-Gudhjem Kommune.

Stort er ikke nødvendigvis godt

Bornholms amtsborgmester Knud Andersen (V), og Nexøs socialdemokratiske borgmester Annelise Molin har ikke høje tanker om deres kolleger i øens øvrige fire kommuner, hvor rivalisering og uværdige indbyrdes slagsmål ifølge Andersen & Molin hører til dagens orden.

Det giver de senest udtryk for i et otte sider stort tema om "én ø - én kommune" i Nyhedsmagasinet Danske Kommuner, hvis to udsendte journalister i deres research som den eneste ikke fandt frem til mig, der - trods alt - foruden at være borgmester i